

Μητροπολίτης Βεροίας: «Ας ακολουθήσουμε τον δρόμο της μετανοίας, προσφέροντάς την με αγάπη στον Χριστό»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας λειτούργησε και κήρυξε το θείο Λόγο στο Καθολικό της Ιεράς Μονής Αγίας Κυριακής Λουτρού Ημαθίας την Κυριακή των Βαΐων 5 Απριλίου 2026 το πρωί.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας χοροστάτησε στην Ιερά Λιτάνευση της Εικόνας της Βαϊφόρου και στη τελετή ευλογήσεως των Βαΐων, κατά το τυπικό της Ιεράς Μονής.

Στο κήρυγμα του ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στην αντίδραση του Ιούδα απέναντι στην πράξη αγάπης της Μαρίας να πλύνει τα πόδια του Χριστού με μύρο,

αναδεικνύοντας τον κίνδυνο της υποκρισίας και της συγκάλυψης των παθών πίσω από δήθεν αρετές.

Ο Σεβασμιώτατος τόνισε ότι ο άνθρωπος συχνά «καλύπτει μία αδυναμία με μία δήθεν αρετή», όπως ο Ιούδας που «καλύπτει τη φιλοχρηματία του με τη φιλοπτωχία», προσθέτοντας στην αμαρτία την υποκρισία, το ψέμα και την κατάκριση. Παράλληλα, επεσήμανε ότι ακόμη και την ύστατη στιγμή δίνεται από τον Χριστό δυνατότητα μετανοίας, την οποία όμως ο Ιούδας δεν αξιοποίησε, οδηγούμενος στην πτώση.

Κλείνοντας, προέτρεψε το εκκλησίασμα να αποφεύγει την κατάκριση και την ψευδή ευσέβεια, και να ακολουθούν «τον δρόμο της μετανοίας», προσφέροντας με αγάπη την καρδιά τους στον Χριστό για να λάβουν τη συγχώρηση.

Αναλυτικά το κήρυγμα του Μητροπολίτη Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονος:

«Οὐχ ὅτι περί τῶν πτωχῶν ἔμελεν αὐτῷ, ἀλλ’ ὅτι κλέπτῃς ἦν καί τό γλωσσόκομον ἔχων, τά βαλλόμενα ἐβάσταζεν».

Κυριακή των Βαΐων σήμερα και πριν να μας περιγράψει ο ιερός ευαγγελιστής Ιωάννης τη θριαμβευτική υποδοχή του Κυρίου μας στα Ιεροσόλυμα, μας μεταφέρει σε ένα άλλο περιστατικό που συνέβη μετά το θαύμα της αναστάσεως του φίλου του Χριστού, του τετραημέρου Λαζάρου. Μας μεταφέρει στη Βηθανία και στο δείπνο που προσέφεραν στον Ιησού, παρουσία των μαθητών του μετά την ανάσταση του Λαζάρου.

Το περιστατικό είναι γνωστό σε όλους μας.

Όταν κατά τη διάρκεια του δείπνου η Μαρία θέλησε σε ένδειξη αγάπης και ευγνωμοσύνης να πλύνει τα πόδια του Χριστού με μύρο, ο μαθητής του Ιούδας δυσανασχέτησε και κατέκρινε την πράξη λέγοντας ότι επρόκειτο για περιττή δαπάνη και θα ήταν προτιμότερο να δώσουν τα χρήματα του μύρου στους πτωχούς, παρά να το χύσουν άσκοπα για να πλύνουν τα πόδια του Κυρίου.

Και ενώ ο Χριστός, που γνωρίζει την αδυναμία και τον βαθύτερο λογισμό του μαθητή του, του απαντά υπερασπιζόμενος τη γυναίκα και λέγοντας ότι τους πτωχούς τους έχετε πάντοτε κοντά σας και μπορείτε να τους βοηθάτε, ενώ εμένα δεν θα με έχετε πάντοτε, ο ιερός ευαγγελιστής Ιωάννης, ο οποίος είναι αυτόπτης και αυτήκοος μάρτυς του περιστατικού, μας εξηγεί τον λόγο για τον οποίο αντέδρασε ο Ιούδας στην πράξη της Μαρίας.

«Ουχ ότι περί των πτωχών έμελεν αυτώ, αλλ' ότι κλέπτης ην και το γλωσσόκομον έχων, τα βαλλόμενα εβάσταζεν». Δεν τον ενδιέφερε για τους πτωχούς, λέγει, αλλά ήταν κλέπτης και είχε στα χέρια του το ταμείο και κρατούσε για τον εαυτό του τα χρήματα.

Η φιλοχρηματία του Ιούδα, την οποία περιγράφει εδώ ο ευαγγελιστής Ιωάννης, θα επιβεβαιωθεί λίγες ημέρες αργότερα, όταν θα τολμήσει να προδώσει στους Ιουδαίους τον Διδάσκαλό του για τριάντα αργύρια.

Δεν είναι όμως μόνο η πρόωρη αποκάλυψη της φιλαργυρίας και φιλοχρηματίας του Ιούδα που παρακινεί τον ευαγγελιστή Ιωάννη να μας αποκαλύψει το βαθύτερο αίτιο της αντιδράσεώς του. Είναι ο κίνδυνος τον οποίο διατρέχουμε όλοι να παρασυρθούμε, συγκαλύπτοντας μία αδυναμία μας με μία δήθεν αρετή.

Τι κάνει στην περίπτωση αυτή ο Ιούδας; Καλύπτει τη φιλοχρηματία του με τη φιλοπτωχία του, όπως θα ακούσουμε τον ιερό υμνογράφο να ψάλλει τις επόμενες ημέρες. Δείχνει ότι αγαπά και ενδιαφέρεται για τους πτωχούς, ενώ στην πραγματικότητα ενδιαφέρεται για τον εαυτό του, για το συμφέρον του, για το προσωπικό του κέρδος. Και το χειρότερο είναι ότι στη μία αμαρτία, στη μία αδυναμία, προσθέτει και άλλες. Προσθέτει την υποκρισία, υποδυόμενος τον εύσπλαχνο και φιλόανθρωπο. Προσθέτει το ψέμα, λέγοντας ότι θα πωλούσε το μύρο και θα έδινε τα χρήματα στους πτωχούς. Προσθέτει και την κατάκριση, γιατί χωρίς να γνωρίζει την πρόθεση και τη διάθεση της Μαρίας, κρίνει και κατακρίνει την πράξη της, σαν να είναι αυτός ο κριτής των ανθρώπων, σφετεριζόμενος συγχρόνως και τα δικαιώματα του Κυρίου.

Βλέπουμε πώς μία αδυναμία οδηγεί τον άνθρωπο και σε άλλες και τελικά στην καταστροφή!

Ο Ιούδας θα μπορούσε, εάν ήθελε, να επωφεληθεί από την ευκαιρία που του προσέφερε ο Χριστός και αυτήν ακόμη την τελευταία στιγμή, λέγοντάς του ότι «τους πτωχούς τους έχετε πάντοτε κοντά σας, εμένα όμως όχι», και να μετανοήσει και να ζητήσει συγχώρηση. Όμως δεν το κάνει. Εμμένει στην υποκριτική στάση του, παριστάνοντας τον ευσεβή και φιλόανθρωπο και νομίζοντας ότι εξαπατά και τους ανθρώπους αλλά και τον «ετάζοντα νεφρούς και καρδίαν» Χριστό, και έτσι καταλήγει στην απώλεια και την καταστροφή.

Θέλοντας, λοιπόν, να μας προφυλάξει από τη συμπεριφορά του Ιούδα, την οποία πολύ εύκολα και εμείς υιοθετούμε, μας αποκαλύπτει ο ιερός ευαγγελιστής Ιωάννης τα κρυφά αίτιά της. Και έτσι μας δίνει την ευκαιρία να εξετάσουμε τον εαυτό μας,

να ελέγξουμε τα πραγματικά κίνητρα των λόγων και των πράξεών μας και να μετανοήσουμε, για να μην παρασυρθούμε και έχουμε την τύχη του Ιούδα.

Γιατί, εάν εξετάσουμε και εμείς τις πράξεις και τους λόγους μας, θα διαπιστώσουμε ότι κάποιες φορές κρίνουμε και κατακρίνουμε άλλους ανθρώπους, παριστάνοντας τους ευσεβείς, τους αυστηρούς τηρητές των εντολών του Θεού και της παραδόσεως, καλύπτοντας είτε ακούσια είτε σκόπιμα κάποια αδυναμία μας κάτω από την υπερβολική αυστηρότητα και τη δήθεν ευλάβεια. Και αφενός αμαρτάνουμε κατακρίνοντας τους αδελφούς μας χωρίς να γνωρίζουμε τα δικά τους κίνητρα, και αφετέρου στερούμε από τον εαυτό μας την ευκαιρία να μετανοήσει.

Ας προσέξουμε, λοιπόν, και ας εξετάσουμε με ειλικρίνεια τους εαυτούς μας και ας αποφύγουμε να επιλέξουμε τον δρόμο του Ιούδα, αλλά ας ακολουθήσουμε τον δρόμο της μετανοίας, προσφέροντάς την με αγάπη στον Χριστό, για να λάβουμε και τη συγχώρηση.

Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ:

